

Reisverslag Euroweek 2010 Theresialyceum

Donderdag 30 september – Sofia

Het is zover, we staan met de koffers voor het Theresia en voor we met de auto's naar het vliegveld vertrekken moet zelfs meneer Oudejans laten zien dat hij zijn ID écht bij zich heeft. De heenreis verloopt voorspoedig. Bij het inchecken blijkt Esther drie kilo teveel aan bagage te hebben, precies het gewicht van de Hollandse kaas die ze bij zich heeft voor het landenbuffet.

In Sofia aangekomen nemen we eerst de taxi naar ons hotel. Al snel blijkt dat een taxirit hier al een heel avontuur is: gaten in de weg ontwijken, de politie afluisteren, rechts inhalen en... passagiers oplichten: in plaats van 80 leva (ongeveer 40 euro) laat de chauffeur ons 80 euro betalen! In Sofia bezoeken we onder andere: de Alexander Nevski kerk, het Sofia beeld en het parlamentsgebouw, allemaal zeer indrukwekkend. Daarnaast zien we ook nog veel terug van de communistische tijd, zoals grauwe slecht onderhouden flats.

's Avonds merken we dat de lounche rooms in Bulgarije wel gezellig zijn maar dat je er onder de achttien echt geen bier kan krijgen. Tot onze verbazing blijkt dat ze bij de McDonalds in Bulgarije wel bier verkopen: McPils. Gelukkig vinden we zonder problemen ons hotel weer terug en gaan we voor de eerste keer in Bulgarije slapen.

>>> Brechtje Anthonissen

Vrijdag 1 oktober – Arrival Day

Vrijdag 1 oktober waren we nog in Sofia. We zouden vandaag nog een beetje de stad en omstreken verkennen, en 's avonds naar onze gastgezinnen gaan in Stara Zagora. Eerst gingen we nog wat winkelen in de winkelstraat van Sofia. Na een tijdje gingen we uitrusten op een terrasje, waar ze allemaal smoothies en dat soort dingen verkochten. Vincent vond de serveerster wel karakter hebben, dus zocht hij een willekeurig zinnetje op in het Nederlands-Bulgaars woordenboek. In z'n allermooiste Bulgaars vertelde hij haar dat ze een mooi skipak had. Kakev choebov skiorskie kostjoem. Toen heeft ze hem uitgelegd hoe je het echt uitspreekt, en vanaf dat moment zei hij bijna de hele dag niks anders meer.

Na een tijdje moesten we weer terug zijn bij het hotel, waar we hadden afgesproken met meneer Oerlemans, mevrouw Verhelst en meneer Oudejans. Die hadden voor de hele dag drie taxi's gehuurd. Met die taxi's gingen we als eerste naar een stenenrivier. Die hebben we met z'n achten beklommen. Dat was me nogal een belevenis. Na het stenenrivier beklimmen gingen we naar een uitkijkpunt, vanwaar we de hele stad konden zien.

De laatste bestemming van ons rondreisje rond Sofia was een oud klooster. Na deze rondreis gingen we naar het vliegveld van Sofia. Daar moesten we nog wachten op Spanje en Duitsland, en met die landen zouden we samen in een bus naar Stara Zagora rijden. Ook ontmoetten we daar al wat Bulgaarse leraren en onze Bulgaarse groepsleider Konstantin. Toen we erachter kwamen dat de Duitsers hun vliegtuig hadden gemist en dus vier uur later pas zouden komen, baalden we als een stekker. De Spanjaarden kwamen wel op tijd, helaas sprak er maar eentje echt Engels. Communiceren ging dus wat moeilijk. De Duitsers spraken gelukkig wel erg goed Engels kwamen we achter toen ze eindelijk arriveerden. Toen was het al 23.00 uur. We zouden nog ongeveer 3 uur moeten rijden. Toen we eindelijk aankwamen in Stara Zagora was het al 2 uur 's nachts. Bij het schoolgebouw werden we opgehaald door onze gastgezinnen en gingen we met ze mee naar huis.

>>> Esther van Peer

Zaterdag 2 oktober – Opening Day

Na een beetje kennis gemaakt te hebben met onze gastgezinnen, de slaperige nacht van Stara Zagora en de Spaans-Duitse mede-eurowekers gingen we vol goede moed de eerste echte dag van de Euroweek 2010 in. De eerste ontvangst op de school was, laten we zeggen, zeer goed bedoeld. Een klein blaas-drum orkestje stond al een beetje warm te spelen en toen iedereen aangekomen was speelden ze een aantal aardige Bulgaarse nummertjes. De sfeer onder de Eurowekers was goed, er werd onderling kennis gemaakt tussen de verschillende landen en er werden veel foto's gemaakt, een gezellige boel.

De nationale vlaggen werden uitgedeeld en we moesten allemaal klaar gaan staan voor vertrek naar het lokale theater(tje) voor de officiële opening. Een mars van bijna alle EU landen door de straten van Stara Zagora, best wel indrukwekkend moet ik zeggen. Bij het theater aangekomen werden we door onze lieve, een beetje overspannen, gids naar binnen geleid. We zaten achter in de zaal en hadden een goed zicht over het hele circus. Een lange ceremonie volgde, vele Bulgaarse sprekers passeerden. Na de sprekers waren de dansers/acteurs/zangers aan de beurt, een goede act was wat volgde. Kort gezegd, een goede opening.

Na de opening weer met z'n allen terug naar de school en lekker pauze houden. We gingen met onze gastgezin-dudes en –chicks een beetje het centrum verkennen. Een aantal kleine winkeltjes in, een beetje rond kijken, maar vooral elkaar beter leren kennen.

Lang duurde het uitstapje naar het centrum echter niet, we moesten alweer snel terug naar de school om ons voor te bereiden op het Europese buffet. Alle landen hadden hun eigen eten en drinken meegenomen om alle andere nationaliteiten te laten proeven. Wij als Nederlanders hadden onze zeer beroemde Goudse kaas, speculaas, pepernoten, stroopwafels en natuurlijk brood met hagelslag! Nadat iedereen vol zat met allerlei lekkernijen kon het dansen beginnen. Wij namen het voortouw en zetten gelijk 'Het dondert en het bliksemt' van Guus Meeuwis op. Een internationale polonaise ontstond en het werd een groot feest. Het feest zou de hele week doorgaan, in de ochtend en in de avond.

>>> Joris de Kock

Zondag 3 oktober – Day Trip

Deze dag stond "cultuur" op het programma, ofwel vroeg je bed uit. Gelukkig was dit niet zo'n groot probleem omdat we, door de avondklok, elke avond om 11 uur van de straat af moesten (anders werd je getraakteerd op een nachtje cel en 600 leva boete (€300,-)). Ik werd 's ochtends wakker gemaakt door Pavel, mijn "gast-Bulgaar" voor het ontbijtje, bestaande uit rolletjes deeg met een hele zoete jam of gesmolten kaas binnenin. Daarna een korte douche en toen met de auto naar het schoolplein waar de bussen al klaar stonden.

Als eerste gingen we op weg naar een speciale orthodoxe kerk. Het was werkelijk een prachtige kerk (althans de eerste twintig minuten). De koepels waren bedekt met goud en de binnenkant was helemaal versierd met allerlei tekeningen van oude grijze mannen. Daarna hebben we onze busreis vervolgd naar een speciaal monument, dat stond voor de vrijheid. Helaas mochten we niet naar het monument toe omdat de 400 treden, die je moest beklimmen om daadwerkelijk bij het monument te komen, veel te glad waren en de begeleiders het risico niet aandurfd. (Minpuntje: de begeleiders hadden een drie uur lange busreis nodig om tot de conclusie te komen dat stenen van regen glad worden. -- .)

We hadden dus drie uur lang voor niets in de bus gezeten (omgerekend 30 keer het soepballen-kielen-lied, 12 keer nein Mann, en 120 coupletten van een vaag Spaans liedje) maar dat was niet zo'n ramp want door de busreis werd je gedwongen contact te maken met de andere "uitheemse stammen" zoals de Spanjaarden en de Finnen, met wie wij de bus deelden.

Uiteindelijk zijn we naar de oude hoofdstad geweest, Veliko Tarnovo, die ommuurd was door een enorme stenen muur. Het oude gedeelte van de stad was prachtig, het nieuwe gedeelte was echter weer typisch Bulgaars (lees: oud, vervallen, licht communistisch en heel erg roze). Het oude gedeelte was tevens bezaaid met leuke standjes, mensen in traditionele kleding, een hele hoop Chinezen, en een prachtig heilig gebouw. Vlak voor het vertrek terug naar Stara Zagora (de hostcity) zijn we nog eventjes snel met 60 man een pizza gaan eten, in Bulgarije kan dit nog in een kwartier tijd en voor ongeveer 7 leva (€3,50) per persoon.

Terug in Stara Zagora hebben we gegeten bij onze gastgezinnen thuis, voor mij betekende dit koude vis met een halve aardappel met daarop heel veel gedroogde tomaten en een plakje citroen (of 10), (wat nog best te eten was, alleen een beetje koud en zuur en eigenlijk helemaal niet zo te eten). Vervolgens zijn we nog eventjes de stad ingegaan om (hoe zeg ik dit subtiel?) de jeugdcultuur te leren kennen in een van de vele clubs (cafeetjes kennen ze niet), die in tegenstelling tot de rest van Bulgarije totaal niet achterlopen ten opzichte van het westen van Europa.

Mooie afsluiter: Kakev choebov skiorskie kostjoem! (Wat een leuk skipak :D)

>>> Vincent Koridon

Maandag 4 oktober – School Day

Die dag begon met een les Bulgaars waar de Nederlanders natuurlijk niets anders konden dan er een verrassend eindje aan geven door de Bulgaren ook nog een beetje Nederlands te leren. Na deze les had iedereen zich ingeschreven voor verschillende lessen. Esther, Sophie, Jeroen, Brechtje en ik hadden ons voor aardrijkskunde in het Engels opgegeven. De andere drie mannen voor Biologie. Die middag mochten we ons o-zo-lang-geoefende toneelstuk doen over de held van Haarlem! Het was een succes, zoals ze eigenlijk allemaal wel waren! Na de toneelstukken moesten we zelf een sprookje verzinnen. Vreemde verhalen kwamen uit dit brainstormtje over liefde tussen Justin Bieber en Miley Cyrus, internetliefde en prinsessen en prinses. De rest van de dag hadden we vrij waar we uitstekend gebruik van hebben gemaakt. Pizza, gezelligheid en elkaar beter leren kennen.

>>> Julia Meijer

Dinsdag 5 oktober – Day of Stara Zagora

Deze dag, 5 oktober, was de feestdag van Stara Zagora. De dag begon bij het stadhuis waar de burgemeester van de stad een toespraak hield, die niet zo heel erg interessant was omdat we toen nog niet vloeiend Bulgaars spraken.

Na de toespraak begon een optocht door de hele stad waar wij met alle mensen van de Euroweek in mee liepen. Al liedjes zingend en feestvierend liepen we de stad door. In het centrum stonden allemaal kraampjes met lekkernijen.

Toen de optocht voorbij was, gingen we met z'n allen lunchen. Dat was erg gezellig én goedkoop :). 's Middags waren er allemaal optredens van alle landen. Veel landen deden een volksdans, maar omdat wij de klompendans toch een beetje suf vonden, hebben we Brabant van Guus Meeuwis gezongen. Het bleek maar weer dat je elkaars taal niet hoeft te spreken om te begrijpen wat er bedoeld wordt, want de hele zaal hoste mee!

's Avonds zijn we uit geweest in het bruisende centrum van Stara Zagora.

>>> Sophie Poelman

Woensdag 6 oktober – Sports Day

Het gezin waar ik verbleef was fantastisch, vooral mijn host, Dimo, was super. Hij sprak goed Engels (de ouders niet, Dimo was tolk) en we hebben erg leuke gesprekken gehad. Ik ging met Dimo richting sporthal. Er was een optie om wat vroeger naar een museum te gaan, maar dat hebben we overgeslagen. Een beetje uitslapen was namelijk zeer welkom. Je kon kiezen uit verschillende sporten, er zou voetbal badminton en een estafette op het programma staan. Jammer genoeg regende het en zouden we het binnen moeten doen, waardoor alleen badminton als sport overbleef. Het werd wel in een leuke competitie gegooid, waardoor er 1 Europees winnaar over zou blijven. Uiteindelijk stond Nederland in de finale die we helaas, maar na fantastisch spel hebben verloren. Waar hebben we dit eerder gezien ..? Desondanks was er een erg leuke sfeer in de zaal, het enige probleem was dat er niet veel wedstrijden tegelijk gespeeld konden worden. Het was in ieder geval erg leuk om alle landen aan te moedigen. (Uiteindelijk hadden wij de meeste supporters, maar dat terzijde.)

Na de badminton kwam er nog een estafette met obstakels, waar nog een heftige discussie uit was losgebarsten. Na het sporten was het even opfrissen bij je host en dan 6 uur vrije tijd tot aan het eindfeest! We zijn naar de grootste Mall van Stara Zagora gegaan, om te kijken of we daar nog wat dingen konden doen. Het was een leuk plekje, alleen jammer dat de Mall ver weg lag, waardoor je de hele stad door moest. Het was dan wel weer leuk om de stad te bekijken, want je verbaast je nog steeds over bepaalde dingen. Zoals een man met een zak met knoflook die groter was dan de man zelf. Het Bulgaarse leven went nooit zullen we maar zeggen. In de Mall zelf hebben we wat gegeten, en daarna alle winkels maar eens goed bekeken. Samen met de Duitsers hebben we het daar erg gezellig gehad, en de tijd ging verassend snel. 's Avonds aten we bij onze host. Na het eten kwam het dan; het eindfeest. Het was in een erg grote club, met veel hangplekjes en een dansvloer. Het was echt een super plek, en Het feest was erg gaaf. In het begin even wat drinken, maar halverwege de avond stond heel Europa op de dansvloer, wat erg gaaf was. Het eindigde met dansen op de bar. Het enige nadeel was natuurlijk dat het de laatste avond was, en we zouden elkaar niet meer zien de volgende ochtend. Dus toen de disco voorbij was zijn er aardig wat traantjes gerold, werden alle facebookaccounts en telefoonnummers uitgewisseld en er werd er volop afscheid genomen. Het was, ook voor mij even een lekker emotioneel momentje, omdat zonder dat je het merkt toch een erg goede band met de mede euroweekgangers krijgt.

Nou, tot zover de woensdag. Echt voor iedereen, geef je op en zorg dat je in deze week terecht komt. Het is fantastisch, iets wat je je leven lang niet meer vergeet. Je wordt heel even deel van een andere wereld, en dit gevoel is onbeschrijfelijk. Voor iedereen, de Euroweek is one of a lifetime!!!

>>> Frits Bonenkamp

Donderdag 7 oktober – Departure Day

Ons verhaal eindigde halverwege de ochtend voor de school waar we een week lang te gast waren geweest. Voor het vertrek zijn we nog allemaal samengekomen in een cafeetje om het afscheid te 'vieren'. Daarna gingen we richting de bus waar we echt afscheid namen van iedereen, van Konstantin (Gids #1) kregen we nog een groepsfoto en Kristia stond te huilen (Gids #2). Iedereen laadde zijn koffers in de bus en nam afscheid van het gastgezin. Daarna stapten we de bus in en begonnen aan de busreis richting Sofia airport, de sfeer stak schril af met de rest van de week, maar daar moet bij gerekend worden dat iedereen doodmoe was op dat moment. Bovendien waren de Esten en de Roemenen met wie we in de bus zaten behoorlijk introvert opgesteld wat de stemming er niet gek veel beter op maakte. Na een uur of twee kwamen aan op Sofia airport en een korte tijd later verlieten we Bulgaarse bodem om een paar uurtjes later aan te komen in Düsseldorf, waar deze week eindigde. Tenminste, officieel is hij geëindigd; gelukkig kunnen we in contact blijven met de mensen die we tijdens deze fantastische week hebben leren kennen

>>> Jeroen van de Wiel